

Λειτε, ωχνεί σύ πργά!

Ο Γουτάλος ζίνη

Χαριτωφίνης

ΣΑΚ

ΠΡΟΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

σα σκηνές από ταινία προσεχώς
TRAILER • ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ

Προειδοποιήσεις:

- * Η επιλογή των «στιγμιοτύπων ή σκηνών» είναι βεβαίως υποκειμενική. Επιθυμεί ωστόσο να λειτουργήσει διαφημιστικά (οπότε: «lecteur, mon semblable!»).
- * Η λογική του μοντάζ δεν είναι αυθαίρετη: ίσως να μην είναι πάντοτε ευδιάκριτη.
- * Το προσπέρασμα των σχολίων επιτρέπεται. Είτε από αριστερά είτε από δεξιά.

1

«Έκείνους τους αιώνες [140, +1, -1], [...] μόλις είχαν αρχίσει να υποψιάζονται ότι οι θρησκείες είναι ένα διαδεδομένο επαγγελματικό αστείο μεταξύ θεολόγων και κληρικών (το οποίο συνεχώς κέρδιζε έδαφος, γιατί έκανε αλλεπάλληλες κληρώσεις)» (Ελ., 36).

[ΣΧΟΛΙΟ: Οι λέξεις θεολόγοι και κληρικοί παραπέμπουν σε επαγγελματίες της εξουσίας, βεβαίως (... νομίζω...). Όσο για τις κληρώσεις, βλ. εδώ αριθ. 10].

2

«Όταν κάποιος ρωτάει “Τί νέα” δεν ενδιαφέρεται στην ουσία να μάθει κάτι καινούριο: απλώς προετοιμάζει το έδαφος για την εφησυχαστική απάντηση “Τίποτα”. Κατ’ επέκταση, ο όρος “Νεο—” (νεοορθόδοξος, νεοέλληνας κ.λπ.) περικλείει σχεδόν πάντοτε μια πιο συρρικνωμένη και πιο συντηρητική μορφή του προηγούμενου σχήματος. Σημαίνει αναβίωση επί τα χείρω. Ίσως δε και τον επιθανάτιο ρόγχο ενός ιδεολογήματος» (Αν., 82).

[ΣΧΟΛΙΟ: Ουδέν σχόλιο].

* «τρέιλερ²: σύντομο διαφημιστικό φιλμ με επιλεγμένα στιγμιότυπα (σκηνές)» [τα λεξικά].

6

«Εκμεταλλεύομαι τις λέξεις που ανάβουν τη γλώσσα μου» (Av., 117).

[ΣΧΟΛΙΟ: Το πρώτο ρήμα με την ελληνιστική του σημασία: «εξορύσσω μετάλλευμα (μέχρις εξαντλήσεως των κοιτασμάτων)». Και: “τι εννοεί ο ποιητής” με γλώσσα; το δργανό του σώματος ή την άλλη;].

7

«[ο Εωσφόρος ήταν] μια ταπεινή ρυμούλκα που έσερνε τα ατμόπλοια, απ' το λιμάνι της ποιητικής στα ανοιχτά της επιπλέουσας φιλολογίας» (Πλω., 8).

[ΣΧΟΛΙΟ: Μένω εχθρικά έκθαμβος με την άποψη ότι η φιλολογία, έστω και επιπλέουσα (ως φελλός);, βρίσκεται στα ανοιχτά – και όχι στα «βρωμερά νερά των αγκυροβόλιων». – Διαστρέφω τις μεταφορές λιμάνι-ανοιχτά; Μάλλον. Και μου αρέσει].

8

«Η επαφή των δύο (ομήλικων σχεδόν) ποιητών [του Σεφέρη και του Μπόρχες] δεν πραγματοποιήθηκε. Τί θα μπορούσε να επιφέρει στη ροή της φιλολογίας μια ενδεχόμενη αλληλογραφία τους, επαφίεται: στην ίδια την Λογοτεχνία να το επινοήσει» (Μπεθ, 69).

[ΣΧΟΛΙΟ: Προσέχω τα αρχικά στις λέξεις φιλολογία, που ρέει, και Λογοτεχνία, που επινοεί. (Φτάνει τόσο; – Φτάνει!]).

9

«[...] το επάγγελμα που σιωπηλά διά βίου θα ακολουθούσα. Φαινομενικά ευπρεπές, μετρίως προσοδοφόρο πιθανώς, αλλά διαμερές και επιπλοφόρο: Στέλεχος της γεωγραφικής υπηρεσίας. Θα φιλοτεχνούσα μικρές, αλλά καίριες παραποτήσεις στοιχείων στους χάρτες: σε χάρτες ναυτικούς, αγροτικούς ή οδικούς, σιδηροδρομικούς, των υπογείων, ορειβατικούς. πολιτικούς και γεωφυσικούς, φυσικών πόρων, στρατιωτικούς, ιστορικούς, τουριστικούς, αρχαιολογικούς, σε χάρτες δασικούς και αστρονομικούς, τοπικούς και παγκόσμιους, επίπεδους, ανάγλυφους ή παραβολικούς, με προβολές μερκατορικές ή Πέτερς. Ελάχιστες δολιοφθορές στο σύστημα προσανατολισμού επινοώντας, σε επίπεδο παραδρομής αρχικά, ύστερα υπό τύπον φάρσας, κατόπιν σε μορφή παγί-

3

«Οι κλασικοί με βρήκαν στο Πανεπιστήμιο, όπου επιτέλους κατάλαβα ότι αποκαλούνται έτσι γιατί περιλαμβάνονταν στα “κλασικά εικονογραφημένα” αναγνώσματα, τα οποία όμως η τρεχάμενη φιλολογική ηθική τα κατέτασσε ασυζητητί στην παραλογοτεχνία [...].

Σταδιακά κατάλαβα ότι η παραλογοτεχνία έχει σχέση με την λογοτεχνία ανάλογη με αυτήν που έχει η παραοικονομία με την οικονομία. Αποτελεί. ως ένα βαθμό, την κινητήρια δύναμη της» (Av., 83).

[ΣΧΟΛΙΟ: Ειδικά για το πρώτο σκέλος, το (παρα)λογοτεχνικό, θα ήμουν πρόθυμος να διαφωνήσω. Δεν τολμώ. — Για το δεύτερο σκέλος, δηλώνω αναλφάβητος].

4

«Και φαντάσου [...]

και να πλευρίζουμε μια Γαία σαρδόνια αύριο
σε μια χώρα αλλιώτικη
— μια Ελλάδα με τρία Λάμδα». [Λε., 6]

[ΣΧΟΛΙΟ: Η μόνη περίπτωση τριών λάμδα που θυμούμαι, είναι εκείνο το παιδικό «με πόσα λάμδα γράφεται: η τρέλα του τάδε;»].

5

«Δύστροπη, πεισματάρα, ευάερη, αχάριστη συνήθως, στις συναναστροφές τα παρελθόντα της γενέθλια διαρκώς εορτάζοντας, γενναιόδωρη κάποτε και απρόβλεπτη, μορφώσεως μετρίας όπως και αναστήματος, εύγλωττη όμως αρκετά, με ανεξάντλητα παράπονα και εύπιστη, εύπλαστη σχεδόν, που οχλαγωγείται με σποραδικές εκλάμψεις ανεκτικότητας, αφομοιώνει διαρκώς τα λάθη της, ανέμελη ταυτόχρονα και ζηλιάρα, θαρραλέα και τυχάρπαστη βεβαίως, φιλοπαίγμων και φιλάρεσκη, τρέφεται με ειδήσεις και υπεκφυγές και εφοριμά κάθε τόσο προς το αύριο ακάθεκτη και στο βάθος λικνίζεται: σαν κήπος θλιμμένη. Και παρά ταύτα ελκυστική και με μεγάλο ακόμα κύκλο εραστών. Σαν έκρηξη υπομονής. Σαν τιμωρία της Ιστορίας... Για την Ελλάδα λέω» (Mou., 87).

[ΣΧΟΛΙΟ: Ουδέν σχόλιο. (Ξαναδιαβάστε το, ωστόσο)].

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Αφιερωματικά τινα : Γνωριμία με το λογοτεχνικό παρόν 325

ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΟΥΡΤΣΗΣ: Δημήτρης Καλοκύρης <Χρονολόγιο-Εργογραφία-Κριτικογραφία> 327

ΕΙΤΕΝΙΟΣ ΑΡΑΝΤΖΗΣ: Identificazione coll' aggressore 340

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Σχεδιάζοντας με σιγαστήρα 366

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΒΙΣΤΩΝΙΤΗΣ: Η μεταφυσική της φαντασμαγορίας 369

ΤΑΚΗΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Ο Δημήτρης Καλοκύρης (II) 373

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΓΓΕΤΑΘΙΑΔΗΣ: «Κ.Λ.Π.» 375

ΠΑΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ο Παρατατικός 378

ΝΑΣΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ: Αειθαλής φαντασία με λαμπερή γραφή 382

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ: Το αρνητικό του δημιουργού 384

ΕΛΕΝΗ ΚΕΦΑΛΑ: Η (Μυθ)ιστορία του σύμπαντος 389

Ξ. Α. ΚΟΚΟΛΗΣ: Προς μελλοντικό αναγνώστη 398

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΣ: Ο Δημήτρης Καλοκύρης, τα πρωτοπο-

ριακά περιοδικά, τα ποιήματα, η φιλία μας 402

Μ. Ζ. ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ: Augur augurem 404

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ: Φράκταλ 408

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ: Ξέναι δημοσιεύσεις 414

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΤΖΑΚΗ: Ένας συνομιλητής ήχων επικών 417

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΙΟΥ: Η «λευκή ιδεολογία» της γραφής 421

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η λογοτεχνία μετά τη νεωτερι-

κότητα 444

ΤΑΚΗΣ ΜΕΝΔΡΑΚΟΣ: Η ανακάλυψη της Ομηρικής 447

ΑΡΗΣ ΜΠΕΡΑΗΣ: Εικονογραφώντας το χάος του συντε-

ταγμένου κόσμου 448

ΒΙΚΥ ΠΑΤΣΙΟΥ: Το Μουσείο των αριθμών 453

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΑΣ: Υπεύθυνη Δήλωση 454

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΤΛΑΡΙΝΟΣ: Χαρτογραφώντας το Χάρτη 456

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ: Δίχτυα στα βράχια 477

ΜΙΜΗΣ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ: Προνεκρολογία 478

ΒΑΓΤΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ο λεξικογράφος και τα

αρχεία του 481

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ: Ο ταμίας των ανέμων 488

Π Ε Ρ Ι Π Λ Ο Υ Σ

Σχόλια της σύνταξης 491

Επισημάνσεις 498

Το βιβλίο 503

Αιχμές του λόγου 510

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

- Δημήτρης Κονιδάρης
Σπ. Βασιλείου 48α
Τηλ.: (26610) 31923

- Περικλής Παγκράτης
Μαραστή 34α
Τηλ.: (26610) 25187

ΣΥΝΤΑΞΗ:

Θεοτόκης Ζερβός
Νάσος Μαρτίνος
Σωτήρης Τριβίζας

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Θεοδόσης Πυλαρινός

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ:
Ντίνα Χρυσικοπόδου

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

«Τυπογραφείο Κερκύρας»
Διασταύρωση Τζάβρου, ΚΕΡΚΥΡΑ,
Τηλ.: (26610) 80120

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΕΚΔΟΣΗ:
Κερκυραϊκή Ένωση
Γραμμάτων & Τεχνών

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ (για 4 τεύχη)
Εσωτερικού: Euro 24,00

Δημοσίου, Οργανισμών,
Α.Ε., Τραπεζών: Euro 30,00

Εξωτερικού:
(Ευρώπης:) Euro 30,00
(άλλων ηπείρων:) Δολ. 40

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ-ΔΙΑΝΟΜΗ:
(Για την Αθήνα)

Σπύρος Μαρίνης, Σόλωνος 76
Τηλ.: (210) 3648270

Για τη Θεσσαλονίκη
Κέντρο του Βιβλίου, Λασσάνη 9
Τηλ.: (2310) 237463

Διεθνής Κωδικός Αριθμός
περιοδικού: (ISSN) 1105-137X

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
dimKonidaris@yahoo.gr

Τιμή τεύχους Euro 6,00